

2014-07-06

Inledning

I mitt handledningsarbete använder jag mig av många samverkande erfarenheter och använder främst två teoribildningar. De kommer ur ett systemiskt perspektiv vidareutvecklat av inspiratörer som Anderson and Goolishian, vid Huston Galveston Institute samt Tom Andersen, Norge. En ytterligare grund i min erfarenhet finns i den analytiska psykologin med C.G. Jung som dess grundare.

Det jag vill försöka förmedla i handledningsarbetet handlar om grundläggande förhållningssätt i relation till varandra som kan ha som idé "icke-vetande" som en väg till att adressera det omedvetna. Jag strävar efter är att tillhandahålla ett utrymme för dialog och en process av att kunna vara i relation och samtal med varandra. Ur detta generas ny mening genom ord, berättelser och därmed nya perspektiv för lärande och erfarenhet. Det gäller både i relation till kollegor i arbetsgruppen och i relation till patienter och deras familjer och sammanhang.

Här kommer några frågeområden som kan vara hjälpsamma som ett sorteringsinstrument eller ett slags verktygslåda att ha med i sammanhang där ni behöver reflektera över ert arbete. Vad är det vi gör när vi gör det och hur går det till? Jag har dem som grundstruktur i mitt förhållningssätt och hoppas de kan vara öppnande till nya perspektiv av reflekterande processer i handledning och i det kliniska arbetet. De är menade som förslag till perspektiv för att fånga det underliggande nät av språk och dialoger som binder oss människor samman snarare än att de ska ses som strukturerande frågor i en operativ metod. Det är främst två rörelser som riktlinjerna vill sätta fokus på, den differentierande, separerande rörelsen och den syntetiserande, koagulerande rörelsen mot det 'tredje' området dvs där 1 plus 1 blir tre. Där "icke-vetandet" går mot en transcendens av kunskap mot den tredje "bilden" vi skapar tillsammans.

Så att göra rum för våra egna och våra patienters polyfoni av röster (inre och yttre) är viktigt i mitt förhållningssätt och att det behöver ske med respekt för integritet och komma ur samverkande olika verklighetsperspektiv.

.....

RIKTLINJER FÖR HANDLEDNINGSSAMTAL

Gunilla Midbøe

Steg 1: Kontext/sammanhang för ärendet.

- Varför önskar du ta upp ärendet?
- Vad gör att du väljer att ta upp det just nu?
- Vad hoppas du uppnå med detta?
- Vad kan jag göra för att bidra till det du vill uppnå?
- Eventuellt: varför kan detta vara till nytta?

Dessa frågor flyttar fokus från ärendet till terapeuten och till relationen terapeut – handledare.

Detta gör att det kan produceras idéer om olika verkigheter och öppningar för lösningar. Frågorna fångar dessutom upp betydelsen av terapeutens egen förståelse av ärendet och hur hon tror att det bäst kan lösas.

Steg 2: Kartläggning av hänvisningsförloppet/ inremitterandeförloppet.

- Hur blev ärendet till ett ärende?
- Vilken roll har du spelat i inremitterandeförloppet?
- Hur blev du involverad?
- Vilka har du önskat få samtal med och varför?
- Vilka önskningar och förväntningar har de involverade?

Om ärendet är hänvisat från annan instans eller om det är andra hjälpare inne i ärende:

- Vilka förväntningar har dessa (andra behandlare) på resultatet?
- Sammanfaller de med dina eller är de annorlunda?
- Vilken inverkan kan den formella ärendegången så långt ha haft till att uppnå optimalt resultat?
- Kan den formella ärendegången medverkat till fastlösning?

- Vilka tankar hade du om ärendet före det första mötet?
- Hur har dina tankar förändrat sig under vägen?
- Vad tror du har inverkat på detta?

Dessa frågor sätter fokus på inremitterandeprocessen. Problemen ses i ett bredare systemiskt sammanhang. Idéer om många relevanta system, många synpunkter på problemdefinitionen och lösningen av dessa introduceras.

Steg 3: Klientens/klienternas "bild".

- Vad tänker klienten/familjen att problemet består i?
- Hur definierar/beskriver han/de problemet?
- Vilka tankar har han/de om hur det bäst kan lösas?
- Finns det flera – möjligen motsägelsefulla – idéer i klient/familjesystemet?
- Har idéer i klient/familjesystem kolliderat?

Frågorna fortsätter att introducera idéer om många verklighetsuppfattningar, många möjliga definitioner av problemet och dess lösningar.

Dessutom tillvaratas en central idé – att många och olika/konkurrerande synpunkter kan ha relevans till fastlåsning av problemet.

Steg 4: Den tredje, syntetiserande "bilden".

- Vad önskar du uppnå i arbetet med ärendet?
- Hur står dessa önskningar i förhållande till klient/hjälpssystem i övrigt?
- Vad har du gjort i ärendet, vilka metoder har du använt och vilka framgångar har du nått?
- Hur har detta fallit ut/verkat?
- Var befinner sig ärendet nu – i dina och andras ögon?

Dessa frågor introducerar idén om betydelsen att vara flexibel, att kunna ändra sin egen inställning och arbetssätt/tillämpningssätt på grundval av återkoppling från andra involverade.

Fortsätter till exempel terapeuten med egna lösningsförsök oberoende av återkoppling från andra?

Gunilla Midbøe

tel: 070 302 50 59. Hemsida: www.gunillamidboe.se Epost: gunilla@midboe.se